

ΔΗΜΟΣ ΜΑΙΝΑΛΟΥ..... ΟΝΕΙΡΟ ΘΕΡΙΝΗΣ ΝΥΚΤΑΣ

Στο πρόσφατο σχέδιο ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ, που δημοσιοποιήθηκε ως πρόταση στις 19-4, η Γορτυνία διαιρέθηκε σε τρεις δήμους. Το δήμο Μαινάλου, το δήμο Γορτυνίας και το δήμο Λάδωνος. Ο πρώτος δήμος περιλάμβανε τους παλιούς δήμους Βυτίνας, Λεβιδίου, Φαλάνθου και Κλείτορος με έδρα τη Βυτίνα. Ο δήμος Μαινάλου φάνηκε σωστά σχεδιασμένος και θα βοηθούσε αποφασιστικά στην εξέλιξη και πρόοδο της περιοχής, διότι ο χώρος αυτός με κέντρο το Μαιναλον έχει σπουδαίες προϋποθέσεις τουριστικής ανάπτυξης και είναι ο πλέον προσοδοφόρος της Γορτυνίας με μεγάλες προοπτικές. Η δημιουργία του δήμου αυτού γέννησε αντίθετα συναισθήματα. Ικανοποίηση στους δήμους Βυτίνας και Κλείτορος, οι οποίοι στο παρελθόν είχαν ενοποιηθεί. Αντίδραση στο δήμο Φαλάνθου, ο οποίος ήθελε να περιληφθεί στο δήμο Τριπόλεως και έντονη αντίδραση στο δήμο Λεβιδίου και για τη χωροταξία και για την έδρα. Εικοσιπέντε μέρες μετά στις 14-5 ήρθαν τα πάνω κάτω. Οι δήμοι Μαινάλου και Λάδωνα καταργήθηκαν μετά από «διαβούλευση» και η Γορτυνία έγινε ένας δήμος με έδρα τη Δημητσάνα.

Το φαινόμενο αυτό της ανατροπής της αυτοδιοικητικής διάρθρωσης της Γορτυνίας είναι μια σύγχρονη μέθοδος πολιτικής εξαπάτησης με την εφεύρεση των «προτεινόντων» και των «διαβουλευομένων». Η θεωρία ότι προτάθηκε η αρχική διαίρεση και ανατράπηκε μετά από διαβούλευση είναι μια πλάνη, διότι τα ίδια πρόσωπα πρότειναν και τα ίδια διαβουλεύονταν, ενώ η απόφαση της τελικής μορφής είχε προαποφασισθεί. Και γιατί όλο αυτό το θέατρο; Για πολλούς λόγους. Αφενός με την πρώτη μορφή ικανοποιούνταν πρόσκαιρα πολλές πλευρές, οι οποίες μετά έπρεπε να πειθαρχήσουν στη «λαϊκή διαβούλευση». Αφετέρου η τελική μορφή ήταν προαποφασισμένη αλλά έπρεπε να φανεί ως αποτέλεσμα «λαϊκής επιταγής» και ρουσφέτι προς άλλες πλευρές αρχικά δυσαρεστημένες. Τέλος κάποια πρόσωπα, που προς στιγμή είχαν παρουσιάσει τάσεις κομματικής αποστασιοποίησης, έπρεπε να πειθαρχηθούν και άλλα να προσελκυσθούν μέσω ικανοποίησης της επιθυμίας τους. Και έτσι με μια μορφή διοικητικής διαίρεσης προαποφασισμένης, που παρουσιάστηκε σε δύο διαφορετικές μορφές, επιτεύχθηκαν όλα όσα αναφέρθηκαν πιο πάνω. Αν κάποιος φανταστεί όλους αυτούς που αντιδρούσαν, που παρακαλούσαν, που αγανακτούσαν, που απειλούσαν θα καταλάβει ποιους είχε αποδέκτες η δίμορφη εικόνα της Γορτυνίας, που ήταν όμως μια και μοναδική: **των «προτεινόντων» και των «διαβουλευομένων».**

Αυτό είναι ένα δείγμα σύγχρονης πολιτικής μεθόδευσης επιτυχίας πολλαπλών στόχων. Το σχέδιο ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ ήταν βέβαιο ότι δεν θα ήταν ομόφωνα δεκτό. Έπρεπε να βρεθεί τρόπος να περάσει όσο γίνεται πιο ανώδυνα. Έτσι επιλέχθηκε η μέθοδος **«Πρόταση – Διαβούλευση»**. Και με τις προτάσεις παρουσιάζονταν πλασματικά στοιχεία, τουλάχιστον για τη Γορτυνία, και με τη διαβούλευση τα πραγματικά, που ήταν τα αρχικά, αλλά εδίδοντο ως υποχώρηση και προσφορά. Και θα ερωτηθεί κανείς. Γιατί για τη Γορτυνία έγινε όλο αυτό το θέατρο που δημιούργησε τεράστια αναστάτωση, ενώ οι υπόλοιπες περιοχές της Αρκαδίας έμειναν σταθερές; Έλα ντε! Εδώ επαληθεύεται το απόφθεγμα «κάθε φτωχός και η μοίρα του!». Ενώ η Γορτυνία ως η πιο φτωχή περιοχή της Αρκαδίας και από τις φτωχότερες της Ελλάδας έπρεπε να τύχει ιδιαίτερης προσοχής έγινε πειραματόζωο εφαρμογής σύγχρονων μεθόδων εξαπάτησης αλλά και πειθάρχησης των μαζών. Και έτσι παρουσιάστηκε το ανεξήγητο φαινόμενο. Ενώ είχε προετοιμασθεί το έδαφος για τη διαίρεση της Αρκαδίας σε τόσους δήμους όσες και οι επαρχίες, εμφανίζονται επτά δήμοι αντί τεσσάρων και καταλήγουν σε πέντε με το σπάνιο πανελλήνιο φαινόμενο οκτώ δήμοι να συνενώνονται σε ένα. Διότι πιστεύουμε ότι υπάρχουν ελάχιστες περιπτώσεις τέτοιας συνένωσης. Οκτώ δήμοι σε έναν. Ο Ταλεϋράνδος, ο πιο ευφυής Γάλλος πολιτικός είχε πει κάποτε: «Να υπόσχεσαι με την κουτάλα και να παραχωρείς με τη βελόνα». Ούτε οι τρεις της Γορτυνίας ήταν σωστοί, αλλά ούτε και ο ένας. Αλλά είπαμε. Η εφαρμογή των νέων μεθόδων πολιτικής πειθάρχησης και ο λαϊκισμός της παραχώρησης.

Ποιο θα είναι το αποτέλεσμα αυτής της νέας διαμόρφωσης. Η ταφόπλακα της ήδη ψυχοραγούσης Γορτυνίας. Μια περιοχή 1100 τετραγωνικών χιλιομέτρων με εβδομήντα οκτώ δημοτικά διαμερίσματα, εκατόν σαράντα οκτώ χωριά και εκατόν εξήντα χιλιόμετρα απόσταση μεταξύ των πλέον απομακρυσμένων χωριών δε «κουμαντάρεται». Ο χειμώνας στη περιοχή μας είναι δριμύς και μεγάλος. Που να προφτάσουν να ξεχιονίσουν τα μηχανήματα και πώς να επισκευασθούν οι χειμωνιάτικες φθορές; Μία διαίρεση με τους Γορτυνιακούς δήμους του Μαινάλου (τέσσερις ή πέντε) αφενός και της κάτω Γορτυνίας (τρεις ή τέσσερις) αφετέρου θα ήταν κατά τη γνώμη μας η σοφότερη λύση.

Περίεργη μας φάνηκε η επιχειρηματολογία του βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Οδυσσέα Κωνσταντινόπουλου που διαβάσαμε σε Αρκαδικό blok «Η Γορτυνία πρέπει να γίνει ένας δήμος, διότι απαρτίζεται από δύο τμήματα το ένα υπερανεπτυγμένο και το άλλο μη ανεπτυγμένο και πρέπει και αυτό να αναπτυχθεί». Ο καθένας έχει τις απόψεις του αλλά το ερώτημα είναι αν είναι εφαρμόσιμες ή εξυπηρετούν σκοπιμότητες.

Στη νέα αυτή κατάσταση είναι όλα απογοητευτικά; Όχι βέβαια. Η Γορτυνία είναι μαθημένη να αντιμετωπίζει πάντοτε δυσχερείς καταστάσεις. Και στη περίπτωση αυτή θα τα καταφέρει. Αυτό όμως θα συμβεί, αν στις μελλοντικές εκλογές κάνει σωστή επιλογή προσώπων. Πρέπει να διαλέξει πρόσωπα που έχουν βαθιά ριζωμένη μέσα τους τη Γορτυνία και όχι το συμφέρον τους. Πρόσωπα που δεν θα υποδειχθούν από κόμματα αλλά από το Γορτυνιακό λαό. Και τέλος θα εξυπηρετούν το Γορτυνιακό συμφέρον και όχι των κηδεμόνων τους. Υπάρχουν τέτοιοι; Αν ψάξουμε σωστά και όχι κάτω από κηδεμονίες και φανατισμούς, ναι. Η ελπίδα πεθαίνει τελευταία!

ΓΡΑΦΕΙ: ο Παναγιώτης Αντ. Παπαδέλος φιλόλογος πρόεδρος του συλλόγου.